

și *Albu*, alu lui Anton Pann, ori din *Basmele* d-lui Ispirescu. Cu chipulă acesta, pe lângă siguranța unei bune reproduceri, ași fi pututū vedé care și câte suntū la felū, câtū și cum se deosebescū, cine-a avutū mai multe și cine mai puținē.

Indatā ce asemenea amēnunte lipsescū, ostēnēla n'a fostū de locū înlăturatā pentru celū ce ține sē citeze isvórele, căci trebuie sē facā dēnsulū ceea-ce trebuia sē fi făcutū editorulū.

Sē iēu esemple, căci suntū mai bune de gurā.

Cândū 'mī-aruncū ochiī pe pagina 185 și vedū că «*Cincī Tātari de Crimū plătescū mai multū de câtū dece de Buceacū, și cincī Moldovenī biruiescū pe dece Tātari de Crimū; érū cincī Codrenī, adică Tighicenī, batū pe dece Moldovenī*», ași dori fórte sē sciū a le cui suntū aceste aprețări (1), căci nu de puținā 'nsemnătate suntū ele pentru cunóscerea caracterului strămoșescū. Și sē observāmū c'aci n'avemū a-face c'unū proverbū propriū dīsū, ci mai multū c'ua tradițiune populară istorică, precum suntū bună-óra cele adunate de cronicarulū Neculcea în fruntea annalelorū sēle, subt titlulū de «Uā sēmā de cuvinte ce suntū «auđite din omū în omū, de ómeni vechī și «bētrāni, și în letopișețe nu suntū scrise». (2)

Deschiđendū la pag. 208, gāsīf proverbulū următorū :

(1) Dupā câtū 'mī-aducū amīnte, acéstā frasē e din cronicarulū Dem. Cantemirū.

(2) B. P. Hasdeū în *Literatura populară*, întrodúcere la *BASME, ORATII, FACALITURI SI GHICITORI* adunate de D-lū I. C. Fundescu; edit. cit. pag. 13.